

Biomedicals, Японія). Результати: Проведене дослідження показало, що на 28 добу експерименту в групі нелікованих тварин (контроль) відмічалось зниження кількості еритроцитів на 28% відносно показників інтактних щурів ($7,77 \times 10^{12}/л$) та становила відповідно $5,59 \times 10^{12}/л$. Монотерапія ібупрофеном (218 мг/кг) призвела до статистично вірогідного ($p < 0,05$) зростання кількості еритроцитів на 15% відносно нелікованих тварин. Найвиразніші зміни відмічались в групі комбінованого застосування ібупрофену (218 мг/кг) та вінборону (11 мг/кг): показник кількості еритроцитів вірогідно ($p < 0,05$) збільшився на 24% відносно показників тварин контрольної групи та становив відповідно $6,89 \times 10^{12}/л$. Крім того, нами було встановлено, що на 28 добу експерименту у нелікованих тварин відмічалось зниження рівня гемоглобіну на 19% відносно показників групи інтактних щурів та становив відповідно 119,7 г/л. Монотерапія ібупрофеном призвела до статистично вірогідного ($p < 0,05$) збільшення зазначеного показника на 9% відносно рівня щурів контрольної групи. Комбіноване застосування ібупрофену та вінборону супроводжувалось статистично вірогідним ($p < 0,05$) зростанням рівня гемоглобіну на 11% відносно показників нелікованих тварин та становив відповідно 132,29 г/л. Висновки: Комбіноване застосування ібупрофену та вінборону супроводжується достовірним послабленням проявів ознак розвитку АХЗ на моделі АА у щурів. Це обумовлено здатністю вінборону потенціювати протизапальні властивості ібупрофену [Гладких Ф.В., Степанюк Н.Г., 2015], що призводить до більш ефективного пригнічення активності системного запального процесу та відповідно зниження рівня прозапальних цитокінів, здатних гепсидин-опосередковано порушувати обмін заліза та як наслідок гемоглобіноутворення.

УДК: 615:577.121

ВПЛИВ СЕЛЕНІТУ НАТРІЮ НА ПОКАЗНИКИ ТІОЛ-ДИСУЛЬФІДНОЇ СИСТЕМИ В ТКАНИНАХ ГОЛОВНОГО МОЗКУ ПРИ ГОСТРІЙ НЕДОСТАТНОСТІ МОЗКОВОГО КРОВООБІГУ

Горчакова Н.О., Беленічев І.Ф., Ноцек М.С., Савченко Н.В.,
Шумейко О.В., Дяченко В.Ю.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м. Київ,
Кафедра фармакології

Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя,
Кафедра фармакології та медичної рецептури

Вступ. Селенвміщуючі засоби знайшли широке застосування в різних галузях медицини завдяки антигіпоксичній, антиоксидантній

дії, регулюючому впливу на активність більшості ферментів. Мета дослідження – встановити вплив селеніту натрію на вміст тіолвмісних сполук в тканинах головного мозку щурів при гострій недостатності мозкового кровообігу (ГНМК). Матеріали і методи. Експерименти проведені на білих щурах лінії Вістар масою 180-200г. ГНМК моделювали двобічною перев'язкою сонних артерій під етамінал-натрієвим наркозом. Селеніт натрію вводили внутрішньоочеревинно в дозі 50 мкг/кг протягом 4 діб після відтворення ГНМК. В тканинах мозку визначали вміст тіолових сполук – цистеїну, метіоніну, гомоцистеїну згідно методичних рекомендацій ДЕЦ МОЗ України. Декапітацію проводили під легким ефірним наркозом. Результати дослідження. При ГНМК в тканинах мозку щурів ідентифікували ішемічні ураження, що корелюють зі змінами показників тіолових сполук. Так, в мозковій тканині падає вміст цистеїну в 2,7 рази, метіоніну в 2,3 рази. При цьому рівень гомоцистеїну зростає в 4,6 рази, нітротирозину в 3,6 рази. Отримані дані щодо падіння рівня цистеїну та метіоніну свідчать про активне застосування їх в якості антиоксиданта. Гомоцистеїн та тирозин вважають нейротоксичними речовинами, вміст яких підвищується при ішемії мозку. Селеніт натрію сприяє нормалізації показників, хоча і не до контрольних значень. Висновки. Селеніт натрію нормалізує показники тіол-дисульфідної системи в тканинах мозку, що є однією з ланок нейропротективного ефекту і нормалізацією активності антиоксидантних ферментів, що встановлені попередніми дослідженнями.

УДК: 615.281.9

ВПЛИВ НАНОЧАСТИНОК СРІБЛА НА МОРФОМЕТРИЧНІ ПАРАМЕТРИ ВНУТРІШНІХ ОРГАНІВ ЩУРІВ ПРИ ПОЛІМІКРОБНІЙ ГЕНЕРАЛІЗОВАНІЙ ІНФЕКЦІЇ

Горчакова Н.О., Прискока А.О.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м. Київ,
Кафедра фармакології

Вступ. Сепсис становить значну небезпеку в сучасній медичній практиці. Частота сепсису сягає 3 випадків на 1000 осіб у розвинених країнах, а смертність від сепсису та ускладнень становить більш ніж 30%. Особливо небезпечні збудники, які викликають септичні ускладнення – це метицилін-резистентні внутрішньогоспітальні штами *Staphylococcus aureus* та мультирезистентні *Pseudomonas aeruginosa*. Наночастинки срібла (НЧС) є активними по відношенню до широкого спектру мікроорганізмів, і тому перспективними в плані впровадження